

yağmur altında

– terörle savařan Őehitler iŐin...

Ne zor,
bu kadar uzaktayken
yakında bilmek.

Kara gök gürliyor tepemde–
yıldırımlarla.
Bütün gücüyle yağıyor,
kızgınlığıyla.

Rutubetse, havasından buraların.
Ne yapış yapış,
ne dertli bir akşam.
Soyunuyorum çaresiz,
iřkencede bir insanmiřçasına.

Ses!
Tok bir ses üstelik.
Dışarıda,
hemen karşımda hatta.
Ormanın kızılımsı toprağına düşen o ses,
akan bir şeyin nazik sesi.
Damlayan,
oluk oluk olmakta olan acı bir şey...

Acımasız,
parçalayan bulut.
Yaklaşıyor şimdi
sayarak izleri;
şimdi, hemen şuracıkta,
hainlik ediyor oysa:
Aydınlanınca ortalık o şimşekle,
yüzler beliriyor ağaçlar üzerinde;
bembeyaz, hayalet yüzler.

Doğuya bir yolculuk olsam şimdi–
Var sayalım ki hani;
şu orman,
sonra bir adasız okyanus,
sonra da bir zalim kıta
ve nihayet ülkemden sonra,
işte tam orada,
yağıyor şimdi
o kızgınlıkla;
o kan
ve o ter
ve de o kaynayan su.

Orada
düşen çocuklar var,
kaçı satın alındığı bilinmeyen bu yağmur altında.

M. A. Attar

Ekim 24 .07

Chapel Hill, NC